

شتاب خیره‌کننده در «فرمول يك»

پیروزی سباستین فتل آلمانی در 5 تورنمنت از 6 تورنمنت برگزار شده رقابت‌های امسال گراندپری اتومبیلرانی، این سوال منطقی را بر ذهن آورده است که آیا کسی می‌تواند عنوان قهرمانی رقابت‌های امسال را از این ژرمن آماده که به‌رغم داشتن فقط 24 سال سن، بسیار پرتجربه و پخته عمل می‌کند، بگیرد؟

جام جم آنلاین: پیروزی سباستین فتل آلمانی در 5 تورنمنت از 6 تورنمنت برگزار شده رقابت‌های امسال گراندپری اتومبیلرانی، این سوال منطقی را بر ذهن آورده است که آیا کسی می‌تواند عنوان قهرمانی رقابت‌های امسال را از این ژرمن آماده که به‌رغم داشتن فقط 24 سال سن، بسیار پرتجربه و پخته عمل می‌کند، بگیرد؟

جنسن باتون، راننده انگلیسی تیم بریتانیایی مک لارن سال 2009 با شروعی مشابه و فتح 6 تورنمنت از 8 مسابقه، آغاز فصل قهرمانی‌اش را از همان نقطه تقریباً قطعی کرد و بارش را از همانجا بست و به نظر می‌رسد که فتل نیز در همان راه قرار داشته باشد. برتری عظیم امتیازی فتل بر رقبایش در صدر جدول در پایان هشتمین تورنمنت فصل که در موناکو برگزار شد نیز چیزی جز این را نمی‌گوید. در پایان این رقابت که پنجمین مقام اولی فتل را در 6 تورنمنت برگزار شده فصل دربرداشت، فتل از لوئیس همیلتون هم‌تیمی باتون در تیم مک لارن که در جدول امتیازات فصل دوم است 58 امتیاز پیش افتاد و مارک وبر هم‌تیمی استرالیایی فتل در تیم ردبول که در جایگاه سوم ایستاده، 64 امتیاز کمتر از فتل اندوخته و باتون و فرناندو آلونسو که آخرین راننده اسپانیایی تیم فراری است، به ترتیب 67 و 74 امتیاز از فتل عقب هستند.

توام با کنایه

حتی رقبای نامدار فوق به رغم تمام پیشینه روشن‌شان در جبران این‌گونه فاصله‌ها معترف هستند که این بار کار، بسیار سخت و شاید هم غیرممکن است. آلونسو که سال پیش در زمان ثبت نخستین عنوان قهرمانی جهان فتل تا پیش از تورنمنت پایانی فصل صدرنشین بود، با لحنی توأم با طعنه و کنایه می‌گوید: «#171؛ اگر بخواهیم در تورنمنت‌های وسط فصل و قبل از رسیدن به مقطع پایانی فتل را بگیریم باید 3 تورنمنت را ببریم و فتل در این رقابت‌ها هیچ امتیازی نگیرد و این چیزی شبیه به غیرممکن است و بهتر است خیلی هم به آن فکر نکنیم.»

گراندپری اتومبیلرانی موناکو در پیست خیابانی شهر مونت کارلو، سند روشنی از کیفیت کار – این روزها فوق‌العاده – سباستین فتل بود. در روزی که تعدادی از راننده‌های شاخص به دلایل مختلف نتوانستند رقابت را به پایان برسانند. راننده آلمانی که پیکار حاد و مهیجی با آلونسو و باتون داشت و در پایان رقابتی که پیچ و تاب‌های بسیاری خورد و سرنوشت هر لحظه چیزی متفاوت نشان می‌داد، فتل باز هم فرمول موفقیت را بهتر و سریع‌تر از رقبایش یافت. فتل روزها بعد از آن مسابقه می‌گوید: «#171؛ این مسابقه اتومبیلرانی نبود بلکه چیزی شبیه به رولت روسی بود که هر لحظه ممکن بود خشاب پر اسلحه روی شقیقه شما خالی شود. مسابقه هرلحظه شدت و حدت بیشتری می‌یافت و سرعت راننده‌ها و شتاب‌کار فزون‌تر می‌شد و فکر می‌کنم حتی در پایان کار نیز نوک اسلحه شانس همین‌طور چرخ می‌خورد و به سویی هر کسی حرکت می‌کرد. در چنین شرایط غیرمطمئنی که سرعت‌ها از کنترل و از حد محاسبه خارج و خیره‌کننده شده بود، تنها کاری که از دستم برمی‌آمد، تعقیب سیر حوادث بود. از حق نگذریم که آلونسو و باتون حداقل 20 دور پایه‌پای من وارد کردند و فشار روحی زیادی به من آوردند و گاه فاصله اتومبیل‌شان با خودروی من فقط چند سانتی‌متر بود.»

در نقطه مقابل

اما وصفی که فتل از گراندپری موناکو به دست می‌دهد، همانی است که در مسابقات قبلی فصل نیز کم و بیش رویت شده بود و عجیب این که فتل فقط در چهارمین فصل حضورش در فرمول يك پختگی و تجربه بزرگان و میانسالان را در برخورد با آن از خود بروز داده و آنچنان سنجیده عمل کرده که ناظران را وادار به قیاس وی با هموطن افسانه‌ای او – میشائیل شوماخر – کرده است. با همان راننده‌ای که هنوز با 7 قهرمانی در فرمول يك رکورددار است و بعد از 3 سال بازنشستگی، بازگشت ناموفقی به صحنه این رقابت‌ها داشته است.

وقتی فرناندو آلونسو در اواخر فصل پیش درخشید و عقب‌ماندگی 40 امتیازی‌اش از فتل را جبران و حتی تورنمنت پایانی فصل را با 8 امتیاز برتری بر رقیب آلمانی آغاز کرد، خیلی‌ها به این باور رسیدند که قهرمان سال‌های 2005 و 2006 جهان به سطح کار همان روزهای خود که با پیراهن تیم رنو می‌درخشید بازگشته، اما رتبه دومی او در تورنمنت گراندپری موناکو بالاترین مقام حاصله وی در 6 تورنمنت برگزار شده فصل جاری بود و این مهر تایید تازه‌ای بر نزول درجات تیم ایتالیایی فراری در رقابتش با ردبول و مک‌لارن به حساب می‌آید که حرف اول قسمت تیمی در دو سه سال اخیر بوده است.

این در حالی است که فتل حتی در زمینه کسب بهترین زمان در تست‌های قبل از مسابقه و در رقابت‌های زمان‌سنجی نیز در این فصل، بی‌رقیب عمل کرده و در 6 تورنمنت قبلی در 5 نوبت صاحب رتبه پیشتازی (موسوم به Pole Position) شده است.

دور از ذهن

تصور به هم ریختن موازنه فعلی قدرت و نزدیک شدن افراد و تیم‌هایی دیگر به صدرنشینی که نامشان بیشتر آمد، قدری سخت و دور از ذهن نشان می‌دهد و تورنمنت هفتم فصل در مونترال کانادا نیز بیشتر یک دنباله احتمالی بر اتفاقات 6 تورنمنت نخست جلوه می‌کند. اگر لوئیس همیلتون را که چندی پیش گراندپری چین را در شهر شانگهای این کشور فتح کرد، از محاسبات خود خارج کنیم، هیچ کس در این فصل نتوانسته فتل را شکست بدهد و کم نیستند کسانی که معتقدند در آن روز نیز برخی ناملایمات خاص و اتفاقات غیرمنتظره، فتل را ناکام کرد.

فتل در عین مدبر و عاقل بودن از ریسک‌های عقلایی نیز ابا ندارد، مثل استفاده از تایرهای نرم در پیست آهن‌آسای مونت کارلو که باعث شد ستیز فولادی او با باتون و آلونسو مجهز به تایرهای ضخیم‌تر تبدیل به نبردی در زمینه تیزهوشي شود. فتل در گفتاری که احتمالاً آهنگ کار را تا پایان فصل گواهی می‌دهد، می‌گوید: ««دائماً رقباي بزرگ خود را زیر نظر دارم. اسلحه‌های آنها پر است و باید از مسیر شلیک‌شان دور شوم.»

مجال آزمون و خطا

فتل حتی از این که ویتالی پتروف، راننده روسی تیم رنو از حادثه تصادفش در پیست مونت کارلو با سلامتی نسبی فارغ شده و استخوان مچ پای چپش نشکسته، ابراز خوشحالی کرده است. او می‌داند در فصل طولانی پیش‌رو و در 11 تورنمنت باقیمانده فصل نیز باید به هوش باشد تا برای دومین سال متوالی، قهرمان فرمول یک جهان شود و برتری و امتیازات زیاد وی بر رقبایش این خاصیت و پیامد را داشته که امکان آزمون و خطا و مجال لغزش‌های حتی پرتعداد در رقابت‌های بعدی را هم برای او به وجود آورده و کار سایرین را برای رسیدن به وی دشوارتر کرده و نوك اسلحه رولت روسی را بیشتر به سمت رقبای وی برگردانده است!

منبع: سایت فرمول یک